

Interpellation till kommunstyrelsens ordförande Marlene Burwick (S) om otillåten andrahandsuthyrning

Boverkets har gjort en kartläggning av nyanländas bostadssituation. Intressant för denna interpellation är att man ser att kommuner betalar ut bidrag för svarta hyror trots att pengarna ibland går till kriminell verksamhet.

Den svarta bostadsmarknaden beskrivs av Boverket som en organiserad verksamhet där personer försörjer sig på att sälja hyreskontrakt och olagliga andrahandskontrakt används för att ta ut överhyror.

Socialtjänsten skall enligt Socialstyrelsens riktlinjer inte kontrollera andrahandskontrakt. Därför betalar kommuner ut försörjningsstöd till för höga boendekostnader trots att socialsekreterare förstår att det handlar om svarta kontrakt.

SABO, Sveriges allmännyttiga bostadsföretag, bransch- och intresseorganisation för 300 allmännyttiga bostadsföretag har också uppmärksammat det växande problemet. SABO har en arbetsgrupp som arbetar med ansvarsfull uthyrning, nu med fokus på den svarta bostadsmarknaden.

Inom Uppsalahem har den sociala oron i flera stadsdelar ökat. Det yttrar sig i form av inbrott, skadegörelse, störningar, hot, vandalisering och öppen drogförsäljning. Man kan även se att den organiserade brottsligheten börjat ta större plats. Samtidigt har mängden ärenden avseende otillåten andrahandsupplåtelse ökat. Uppsalahem har bl a kännedom att människor har hyrt stora dyra lägenheter i syfte att ta hand om ensamkommande.

Uppsala kommun ger med stöd av Socialstyrelsens riktlinjer bidrag för andrahandskontrakt som inte godkänts av hyresvärden och bryter därmed, anser jag, mot lagstiftningen som är tydlig. Hyresgästen får inte utan hyresvärdens samtycke hyra ut eller på annat sätt upplåta lägenheten i andra hand osv ([12 kap. 39-42 §§ jordabalken "hyreslagen"](#)).

En kommun har visat att det är helt i sin ordning att kontrollera hyreskontrakten så att otillåten andrahandsuthyrning inte förekommer. Ett fall har prövats i förvaltningsrätten. Domen godkänner kommunens beslut att kräva giltigt hyreskontrakt dels mot bakgrund att bedrägerier, otillbörliga förfaranden, olagliga upplåtelser, mm skall motverkas när enskilda personer söker utverka förmån från det allmänna.

Frågor till Marlene Burwick

1. Delar du min och Uppsalahems uppfattning att den otillåtna andrahandsuthyrningen bidrar till den snabbt ökande sociala oron?
2. Anser du att Uppsala kommun kan fortsätta att betala ut bidrag till hyra när det är frågan om olaglig upplåtelse?
3. Om du delar min och Uppsalahems uppfattning; när kommer kommunen att sluta betala ut bidrag till svarta hyreskontrakt?

Uppsala den 30 januari 2017

Cecilia Forss (M)

Uppsala, den 25 januari 2017

Interpellation av Stefan Hanna (C) om kostnader för Kunskapsspåret

Sedan många år ska Uppsala kommun tillämpa principen "tänk spår kör buss" i stadsplaneringen. Centerpartiet tycker det är en god ordning för att inte försämra framtida möjligheter att bygga kapacitetsstarka spårvagnslösningar för att möta framtidens kollektivtrafikbehov. Under flera år har mer eller mindre arbete gjorts för att utreda olika alternativa vägval avseende kollektivtrafiken i Uppsala centralort. Bland annat initierade Sveriges regering ett initiativ om så kallad spårtaxi som utreddes. Tillsammans med tidigare Landstinget och dess kollektivtrafiknämnd har kommunen också engagerat sig i att övergripande utvärdera alternativ som bussar, BRT och spårvagn. Uppskattningar av spårvagnslösningar i det så kallade Kunskapsspåret har uppskattats till mellan 5 till 10 miljarder kronor.

Behovet av kapacitetstung kollektivtrafik i Kunskapsspåret påverkas kraftigt av om 4-spår mellan Uppsala Stockholm, Bergsbrunna station och Ultunalänken byggs. Idag tycks antligen 4-spår få stöd från riket och det råder total enighet politiskt om behovet av Bergsbrunna station och en Ultunalänk. I ljuset av att dessa stora investeringar är allt mer sannolika i rimlig närtid är behovet av spårvagn i Kunskapsstråket inte på de nivåer som tidigare angetts som sannolika redan 2030. Om kommunen dessutom endast får exploatera Ulleråker med runt 5 000 bostäder kommer definitivt inte kapaciteten kräva spårvagn.

Uppsala kommun har idag en mycket ansträngd skuldbörda. Runt 13 miljarder har kommunen i skulder och hittills finns ingen majoritet för att sälja till exempel Uppsalahem och/eller Skolfastigheter för att minska kommunens tunga skuldbörda. Därutöver har kommunen en stor osäker skuld kopplad till förvärvet av mark i Ulleråker. Om en investering i spårvagnsinfrastruktur ska bli verklighet krävs stark medfinansiering från staten och regionen. Jag har inte sett några beslut, intentionsavtal eller avtal som tyder på att dessa parter kommer att ta stora delar av en liknande spårinvestering och därefter stå för driften. Den delfinansiering av projekteringsarbete som Statsstödspengarna representerar motsvarar inte ens 5% av en total satsning på spårvagn i Uppsala.

I ljuset av ovan ställer jag följande frågor till kommunstyrelsens ordförande Marlene Burwick;

- Var finns de formella besluten i Uppsala om att kommunens skattebetalare ska betala dyra konsultarvoden för att utreda spårlösningar i det så kallade Kunskapsspåret?
- Finns och i så fall var kan jag ta del av investerings- och driftsåtaganden kopplade till ett Kunskapsspår från Region Uppsala?
- Finns och i så fall var kan jag ta del av investerings- och driftsåtaganden kopplade till ett Kunskapsspår från svenska staten?
- Hur mycket har Uppsala kommun lagt ner hittills i aktiverade kostnader kopplade till spårutredningar?
- Hur mycket mer pengar planerar Uppsala kommun betala för ytterligare spårutredningar de kommande två åren?
- Anser du att Uppsala kommun av egen kraft kan bära en liknande investering?
- Om Uppsala kommun fortsätter att satsa pengar i utredningsarbete, när är det i så fall läge att kostnadsföra alla nedlagda pengar och direkt belasta kommunens resultat om inte medfinansiering blir aktuellt?

Stefan Hanna
Kommunalförbundsordförande

**NÄRODLAD
POLITIK**

Centerpartiet

Interpellation till kommunstyrelsens ordförande Marlene Burwick

Med anledning av den omänskliga behandlingen av barn som vistas i kommunen, tillkännager vi följande interpellation:

Migrationsverkets åldersuppskrivningar av asylsökande medför allvarliga konsekvenser. Att fylla 18 år är inte samma sak som att bli uppskriven till 18 år. För flera ungdomar är uppskrivningen helt godtycklig och saknar belägg. Vi pratar om tonåringar, som är just tonåringar på 14, 15, 16, 17 år. Lärare, personal m.fl. som har mångårig erfarenhet av att jobba med unga intygar att de allra flesta är åldersadekvata. Men Migrationsverket skriver upp dem i alla fall eftersom de saknar godkända id-handlingar och inte kan bevisa sin ålder.

Detta kan leda till att ungdomen måste avbryta sin utbildning, förlorar sin goda man, och tvingas flytta.

Det finns kommuner som tar barnperspektivet som utgångspunkt och låter barnen få ha sina gode män kvar. Som i Falkenberg där Överförmyndarens talesperson säger: "Vi anser att Migrationsverkets åldersbedömningar inte har någon rättsverkan eftersom bedömningarna oftast bygger på en tjänstemans anteckning. Vi har valt att göra så här för att barnen inte ska komma i kläm och fara illa".

JO vänder sig mot den preliminära åldersbedömningen som leder till att den unge får flytta från sitt boende. Fram till dess att ett slutligt beslut fattas i asylärendet bör den ålder som sökanden uppgett vid ansökningstillfället godtas, om det inte är alldeles uppenbart att uppgiften är felaktig.

Fortsatta kommunala insatser för de här ungdomarna kostar självklart pengar. Detta bör ses som investeringar i individens och samhällets framtid, precis som det gör när det handlar om barn som har svenskt medborgarskap.

Och alldeles oavsett huruvida en ser detta som en fråga om kostnad eller investering, så är det inte acceptabelt att prioritera ekonomi före rättsprinciper.

Mot bakgrund av ovanstående undrar jag:

- Går Uppsala kommun på Migrationsverkets åldersbedömningar?
- Om ja, hur motiveras detta med tanke på att barnets bästa alltid ska sättas i första rummet?
- avser majoriteten att acceptera att dessa människor förlorar sina gode män och sina boenden?

Tomas Karlsson, Kommunfullmäktigeledamot (F!)

Interpellation om moskébyggde i Stenhagen

Under år 2013 gav Uppsala kommun klartecken för byggnation av en moské eller islamiskt center i Stenhagen, Uppsala. Inför beslutet cirkulerade spekulationer kring hur dessa planer skulle kunna förverkligas. Framförallt var finansieringen högst oklar. Många Uppsalabor oroades över att terrorgrupper eller diktaturer skulle stå för finansieringen och därmed stärka sitt inflytande i området.

Nu har drygt tre år gått, men ännu syns inget islamiskt byggnadsverk på platsen. Detta faktum trots att tusentals nyanlända invandrare har tagit sig till Uppsala kommun under de senaste åren. En stor andel av de nyanlända invandrarna kommer dessutom från länder som exempelvis Afghanistan, Irak, Syrien och Somalia där en kvalificerad majoritet sympatiserar med islam. Den påstådda efterfrågan och finansieringsmöjligheterna för moskén borde således ha ökat.

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande frågor till plan- och byggnadsnämndens ordförande Erik Pelling:

- Vad har hänt i ärendet enligt ovan sedan beslutet år 2013?
- Finns det några andra ärenden kopplat till byggnation av moské eller islamiskt center i Uppsala kommun?

Skyttorp den 7 februari 2017

Simon Alm

Gruppledare (SD)

Interpellation av Eva Edwardsson (L) om kulturskolan

Ett av majoritetens vallöften inför mandatperioden var att göra om musikskolan till en kulturskola, dvs. att även andra ämnen än musik, som dans, teater och bildkonst, skulle kunna erbjudas kommunens elever. Kulturskoleverksamhet bedrivs idag dels i egenregi av Uppsala Kulturskola, dels av de externa aktörerna Österledskyrkans musikskola och Studieförbundets kulturskola.

För utvecklingen av kulturskoleverksamheten avsatte majoriteten ytterligare 5 miljoner kr för år 2016. Det visar sig nu i bokslutet för år 2016 att endast 56 procent av anslaget, dvs. ca 2,8 miljoner har använts. Samtidigt är det kö till kulturskolan.

Redan våren 2015 har majoriteten börjat diskutera villkoren för externa aktörers medverkan. Detta regelverk finns emellertid ännu inte på plats.

Kulturnämndens ordförande Peter Gustavsson framhåller i media att Uppsala kulturskola har börjat med mer gruppundervisning, t.ex. i piano, att man planerar gruppundervisning i gitarr och El Sistemaverksamheten i Stenhagen. På grund av ökad undervisning i grupp sägs elevantalet i Uppsala Kulturskola ökat. Men varför denna ensidiga satsning på gruppundervisning när det finns efterfrågan på individuell undervisning.

Mot bakgrund av att kommunfullmäktiges anslag till kulturskoleverksamhet utnyttjats med endast 56 procent under 2016 frågar jag Kulturnämndens ordförande Peter Gustavsson följande.

1. Varför har fullmäktiges anslag till kulturskoleverksamheten inte utnyttjats tillfullo under 2016?
2. Varför har majoriteten ännu inte fått fram ett regelverk som kan gälla för externa arrangörers verksamhet?
3. Är det Peter Gustavsson och majoritetens avsikt att Uppsala kulturskola ska få expandera sin verksamhet endast genom ökad gruppundervisning och inte individuell undervisning?
4. Anser Peter Gustavsson att kulturnämndens styrning av kulturskolan i dagsläget är effektiv?

Eva Edwardsson (L)

Den 21 februari 2017

Interpellation av Anna Manell (L) om smittspridning i förskola och skola

Uppsala är en internationell stad. Detta kan utsätta barn för nya och nygamla infektioner som mässling och tuberkulos. Andra, nya hot, är bakterier som utvecklar motståndskraft mot antibiotika. Mer sällan förekommer infektioner med kroniskt förlopp, som exempelvis gulsot (hepatit) eller infektioner med allvarligt förlopp, som t.ex. hjärnhinneinflammation.

På sex år har andelen friska barn som bär på tarmbakterier som kan stå emot antibiotika ökat från knappt 3 till drygt 20 procent, enligt en studie gjord vid Uppsala universitet. Studien omfattar över 300 barn från förskolor i Uppsala. Forskarna har samlat in blöjor och tagit avföringsprov, 2010 och 2016. Enligt uppgifter i Uppsala nya tidning den 21/2 2017 har de sk ESBL-bakterier hos friska barn sexfaldigats. ESBL är en bakterie som är multiresistent. Denna kan orsaka urinvägsinfektioner, hjärnhinneinflammation och blodförgiftning.

Alla barn vaccineras inte heller, vilket försvårar flockimmuniteten. Detta kan slå väldigt hårt mot infektionsutsatta grupper som förskolebarn och yngre barn i skolan.

Jag vill mot bakgrund av detta fråga kommunalrådet Caroline Hoffstedt:

- Hur ser arbetet ut med att förebygga och hindra smittspridning av allmänfarliga sjukdomar och ökande fall av multiresistenta bakterier på Uppsalas förskolor och skolor?
- Hur ser vaccinationsfrekvensen hos barn ut i Uppsala kommun?
- Har någon eller några särskilda sjukdomar ökat de senaste 10 åren på Uppsala förskolor och skolor?
- Hur samarbetar Uppsala kommun med universitet och hälso- och sjukvård för att informera föräldrar och personal och förebygga förekomst av infektioner av mer allvarligt slag?

Anna Manell
vice gruppledare (L)

Interpellation av Mohamad Hassan (L) om cykelvägen mellan Uppsala, Ulva och Bälinge

Uppsala är den större svenska stad som växer snabbast per capita med ett flertal nya stadsdelar under byggnation, exempelvis Librobäck och Börjetull i den nordvästra delen av staden.

Kommunen har därutöver som ambition att bygga än mer och än snabbare. En sådan kraftig stadsexpansion kräver dock en god och framsynt planering av rekreationsområden och stråk i närhet av tillkommande stadsdelar. Varje möjlighet som erbjuds att planlägga nya sådana måste tas till vara och grundligt undersökas ur ett flertal olika perspektiv innan de eventuellt avförs eller skjuts på framtiden.

En fråga som diskuterades flitigt under förra mandatperioden är dragningen av cykelvägen mellan Klastorp och Ulva längs Fyrisån. Dragningen av den aktuella cykelvägen har varit en av Uppsalas allra mest segdragna frågor, och det är nu mer än dags att Bälinge sammanbinds med Uppsala genom en så bra, kort och attraktiv cykelförbindelse som möjligt och att Uppsalabor i de nordvästra stadsdelarna får möjlighet att nå ut till Ulva via en rekreativ cykelväg.

Trots vallöften från de rödgröna har diskussionen om en cykelväg mellan Uppsala och Ulva längs Fyrisån avstannat helt efter valet 2014. Tystnaden beror inte att arbetet fortgår, tvärtom. Tystnaden verkar bero på att ett vallöfte sviks och göms undan. Liberalerna var redan under förra mandatperioden en stark anhängare av en sådan cykelväg och försökte påverka processen för en riktning där cykelvägen skulle bli verklighet, men valet kom emellan.

Uppsala ses som en av Sveriges främsta kunskapsnoder och växer med attraktiva stadsdelar, och rekreativa närområden torde inte bara vara av lokalt intresse utan bör ses som ett tillväxtekonomiskt riksintresse. Uppsala som få andra svenska städer konkurrerar på den internationella marknaden om att locka utländska entreprenörer, forskare och studenter till Sverige. Vår ekonomiska tillväxt och expansion vilar således till del på att vi kan bygga ett framtida Uppsala som är minst lika attraktivt och lockande som dagens. För ett sådant framtida Uppsala behövs många rekreationsområden som exempelvis en attraktiv cykelväg till Ulva.

Mot denna bakgrund frågar jag kommunalråd tillika ordförande i plan- och byggnadsnämnden Erik Pelling:

Vad har hänt med den utlovade cykelvägen till Ulva längs Fyrisån?

Kommer cykelvägen till Ulva och Bälinge att bli verklighet under denna mandatperiod?

Tror du att en cykelväg mellan Uppsala, Ulva och Bälinge, längs Fyrisån är möjlig?

Mohamad Hassan (L)
Kommunalråd

Interpellation av Mohamad Hassan (L) om den ökade andelen långtidsarbetslösa i Uppsala kommun

Då Liberalerna och Alliansen styrde arbetade vi ihärdigt för att minska arbetslösheten och kostnaderna för försörjningsstöd. Ett svårt arbete där den nuvarande majoriteten, då varande oppositionen, stundtals var konstruktiv, stundtals undvek se verkligheten.

Vi sjösatte bland annat modellen med välfärdjobb där människor som levt på försörjningsstöd under lång tid fick en anställning inom en kommunfinansierad verksamhet. Det ledde till att andelen långtidsarbetslösa minskade och fler fick chansen att etablera sig på arbetsmarknaden. När Liberalerna och Alliansen efter valet lämnade över styrningen av arbetsmarknadsfrågorna var över 450 personer verksamma i välfärdjobb.

Strax efter valet valde de rödgröna att minska resurserna till välfärdjobben med motiveringen att medel ska rikta sig till de långtidsarbetslösa. I bokslutet för arbetsmarknadsnämnden kan vi konstatera att tvärt emot vad de rödgröna påstår sig vilja åstadkomma har andelen med långvarigt biståndsmottagande ökat. Det varnade vi i Liberalerna för redan när de rödgröna började minska i resurserna till arbetsmarknadsanställningar som till exempel välfärdjobb. Arbetsmarknadsnämnden skriver i bokslutet att "trots en god arbetsmarknad har nämnden många hushåll som har ett långvarigt biståndsmottagande. Andelen hushåll som har mycket långvarigt biståndsmottagande (27 av 36 månader) ligger relativt konstant under en följd av år, däremot ökar andelen med långvarigt biståndsmottagande (10 av 12 månader). Uppsala län har en mycket god arbetsmarknad. En stor andel av de som är långtidsarbetslösa tillhör grupper som är särskilt utsatta på arbetsmarknaden, där främst avsaknad av gymnasial utbildning väger tyngst, men även de som är utrikes födda, har en funktionsnedsättning som påverkar arbetsförmågan eller är äldre än 55 år ingår i gruppen". Nämnden behöver alltså vidta åtgärder för att minska bidragsberoendet och göra människor fria och självförsörjande. De två poster eller verktyg som är avgörande för att lyckas är budgetposterna för arbetsmarknadsinsatser och vuxenutbildning. Dessa två poster påvisar överskott i arbetsmarknadsnämnden. Den politiska majoriteten väljer alltså att ha en defensiv budget snarare än att vara en offensiv nämnd. Resultatet av det är att människor förblir beroende av samhället och för nämnden blir det också ökade kostnader för försörjningsstöd (socialbidrag).

Mot denna bakgrund vill jag fråga kommunstyrelsens ordförande:

Gruppen långtidsarbetslösa ökar i Uppsala kommun, vilka åtgärder kommer du att vidta för att minska denna grupp?

Kommunbidraget till försörjningsstöd har de senaste åren ökat, 2017 ökade det med 20 miljoner kronor. Vilka åtgärder kommer du att vidta för att nå budget i balans så att medel inte ånyo behöver skjutas till 2018?

Systemet med välfärdjobb som Liberalerna och Alliansen införde var en effektiv modell för att minska långtidsarbetslöshet. Varför sänkte ni ambitionen efter valet?

Mohamad Hassan (L)
Kommunalråd

Uppsala ska vara tryggt

Allt fler personrån genomförs i Uppsala och det rapporteras dagligen om hot och våld. Enligt preliminära siffror från Brottsförebyggande rådet har antalet polisanmälningar om personrån ökat med 35 procent bara sedan år 2014.

Polisen uppger att minst ett 90-tal ensamkommande ungdomar i Uppsala använder heroin och misstänks ligga bakom en stor del av personrånen för att finansiera sitt missbruk, liksom marockanska vagabonderande gatubarn. Under det senaste året har vi också sett stenkastning mot bussar och blåljuspersonal och anlagda bränder i Valsätra, Stenhagen och Gottsunda. Hela rättsväsendet i Uppsala drabbas av narkotikaproblemen, bränderna och rånen som ungdomarna genomför. Detta är en oroande utveckling och ökar både Uppsalabornas upplevda och faktiska otrygghet.

Uppsala ska vara en trygg plats för alla, oavsett ålder, kön, var man bor eller hur länge man har bott här. Det krävs arbete på alla nivåer för att öka tryggheten. Moderaterna har tidigare ställt krav på åtgärder, exempelvis trygghetskameror och en Trygghetsplan för Uppsala för att lösa den problematik vi ser med ökad otrygghet, våldsanvändning och rån. Polisen behöver och efterfrågar ökade resurser och verktyg för att kunna upprätthålla lag, ordning och trygghet – inte minst på särskilt utsatta platser.

Tryggheten på våra gator och torg måste återupprättas. När Moderaterna motionerade om behovet av en trygghetsplan och trygghetskameror besvarades motionen med att arbete redan görs kontinuerligt. Samtidigt ser vi att Uppsala blir en allt otryggare plats, ovanstående är endast exempel, och att behovet av konkreta åtgärder ökar. Tydliga insatser är nödvändiga för att polis och rättsväsende ska kunna bryta utvecklingen. Moderaterna tar detta på största allvar och det borde fler göra.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga kommunstyrelsens ordförande

Vad avser kommunstyrelsens ordförande göra för att narkotikamissbruket och personrånssituationen i Uppsala ska minska och upphöra?

Vad avser kommunstyrelsens ordförande göra för att Uppsalas gator och torg ska kännas trygga igen?

Hur anser kommunstyrelsens ordförande att vi ska stärka polisen i dess arbete?

Fredrik Ahlstedt (M)

Kvalitetsarbetet är grunden för en bra skola i Uppsala

För att skolan i Uppsala ska kunna utvecklas på bästa sätt behövs ett kvalitetsarbete som främjar alla elevers lärande. Ett systematiskt kvalitetsarbete är en förutsättning för att alla som arbetar i förskolan och skolan ska kunna ge våra barn och elever en likvärdig utbildning. Uppsala kommun har förutsättningar för att ha landets bästa skolresultat, men trots en av Sveriges mest välutbildade kommunbefolkningar är resultaten för våra elever enbart något bättre än riksgenomsnittet. Uppsalas skolor kan mer.

Offentlig statistik visar att omkring 85 procent av resultatskillnaderna mellan elever kan förklaras av arbetet inom varje skola, det vill säga av det arbete som styrs av huvudmannens systematiska kvalitetsarbete. Enligt skollagen ska kvalitetsarbetet inriktas mot att uppfylla de nationella målen för utbildningen. Det innebär att huvudmän, förskole- och skolenheter systematiskt och kontinuerligt följer upp verksamheten, analyserar resultaten i förhållande till de nationella målen och utifrån dessa planerar och utvecklar utbildningen. Enligt Skolverkets råd ska huvudmannen: (1) styra och leda kvalitetsarbetet, (2) dokumentera kvalitetsarbetet, (3) följa upp resultat och måluppfyllelse, (4) analysera och bedöma utvecklingsbehoven, (5) planera och genomföra utbildningen, samt (6) ha tydliga rutiner för klagomål.

Utbildningsnämnden i Uppsala har behandlat de två sista delarna, men de fyra första funktionerna har ännu inte presenterats på ett fullständigt sätt för nämnden, trots att oppositionen efterfrågat förbättringar. Nämnden har fått en översiktlig beskrivning av hur resultaten såg ut i våra skolor år 2015, men saknar fortfarande en förklarande analys av varför flera av Uppsalas skolor underpresterar såväl i relation till de nationella målen i varje ämne som i relation till exempelvis SALSA. Oppositionen saknar insyn i hur det systematiska kvalitetsarbetet bedrivs på olika nivåer och jag vill därför ställa följande frågor till utbildningsnämndens ordförande:

Hur säkerställer utbildningsnämndens ordförande att kvalitetsarbetet i Uppsala bedrivs på ett systematiskt och kvalitetsfrämjande sätt?

Vilka omedelbara åtgärder planerar utbildningsnämndens ordförande att sätta in vid de skolor och enheter som idag underpresterar resultatmässigt, så att alla elever får de kunskaper och färdigheter som de har rätt till enligt Skollagen?

Christopher Lagerqvist (M)

Rätten till skolskjuts

År 2008 införde Alliansen rätt till kostnadsfria resor med busslinje för elever som valde en annan skola än skolan som anvisats. Alla elever som uppfyllde avståndskriterierna kunde få busskort för resor till och från skolan. De rödgröna partierna reserverade sig mot beslutet.

Den nya utbildningsnämnden har gjort vissa redaktionella förändringar och förtydliganden av definitioner och ansvar eftersom organisationen numera är förändrad. Grunddokumentet gäller dock fortfarande. Därför är det med stor förvåning vi erfar att elever inte får åka till skolan med bussar som passerar dem trots att skolskjutsreglementet är tydligt:

”Elever i Uppsala kommun som går i förskoleklass, grundskola eller grundsärskola erbjuds kostnadsfri resa med befintlig linjetrafik (busskort) till vald skola om vissa avståndsvillkor är uppfyllda (BUN- 2008-0016.10). Den kostnadsfria resan kan också göras med befintliga skollinjer.”

Tolkningen av begreppet anvisad skola får betydelse ifall skolskjuts beviljas eller inte. Det är naturligt att familjer tolkar att skolan som eleven placerats i av kommunen är den skolan som skall gälla för ansökan om skolskjuts. Någon entydig tolkning från kommunens sida finns tydligen inte längre. Ur skolskjutsreglementet:

”Om en elev valt en annan förskoleklass, grundskola eller grundsärskola än den där eleven annars skulle ha placerats, är eleven berättigad till skolskjuts till den valda skolan om eleven uppfyller villkoren under punkterna 4 a eller b (i förhållande till den valda skolan) och det kan ske utan organisatoriska eller ekonomiska svårigheter för kommunen.”¹

Mot bakgrund av ovanstående undrar jag följande

Avser utbildningsnämndens ordförande begränsa det fria skolvalet genom att försvåra för elever att ta sig till skolorna de valt?

Hur avser utbildningsnämndens ordförande att klargöra för utbildningsförvaltningen vad som gäller för skolskjutsar?

Markus Lagerquist (M)

¹ Detta är angivelsen i reglementet, men punkterna ”4a och b” skall förmodligen vara 3a och b och avser avståndet till skolan samt trafiksäkerhetsbedömning

Interpellation om minnet av förintelsen

Sverige förskonades tack och lov från den ofattbara förintelsen som nazisterna genomförde under 30- och 40-talen i Europa. Förföljelserna mot främst judar hade föregåtts av pogromer och judehat över hela Europa under lång tid.

Förintelseprogrammet drabbade inte en avkrok av världen, utan våra civiliserade, europeiska grannländer, och de mekanismer som drev fram detta skulle lika gärna på olika sätt kunna drabba Sverige och Europa idag. Därför är det så viktigt att vi håller minnet av det som skedde vid liv, för att upprätthålla en ödmjukhet inför människans ofullkomlighet, och på olika sätt hindra att något liknande inträffar igen.

Göran Persson tog ett vällovligt initiativ att hålla minnet av förintelsen vid liv genom kampanjen "om detta må ni berätta" och genom att myndigheten Forum för levande historia inrättades. I Uppsala har förintelsen på olika sätt uppmärksammats, men vi behöver hjälpas åt för att hålla de olika satsningarna vid liv. Sedan den 27/1 (det var dagen Auschwitz-Birkenau befriades) av svenska regeringen (1999) och FN (2005) inrättades som minnesdagen för förintelsen har denna under många år uppmärksammats genom minnesgudstjänster i församlingen Livets Ord, och även de två senaste åren av Uppsala kommun genom en markering på UKK (i år förlades dock denna vid samma tidpunkt som det judiska sabbatsfirandet). Uppsala universitet anordnar utbildningar på området, och i Uppsala har det också genom en idé från en ättling till överlevande från förintelsen uppförts ett minnesmärke i Tullgarnsparken gestaltat av Ulla Viotti.

Även om Uppsala förskonats från förintelsen, så finns ändå obehagliga spår i vårt land. Det kanske mest framträdande är de överlevande som fortfarande är i livet, som bor i vår stad, och naturligtvis deras barn, barnbarn och barnbarnsbarn. Många människor med judisk bakgrund i Sverige har förlorat större delarna av sin släkt i förintelsen. Det finns också obehagliga minnen i Uppsala genom det rasbiologiska institutet, och genom det studentmöte som hölls i "bollhuset" vid svandammen där man med 548 röster mot 349 antog en resolution mot judisk invandring i Sverige. Faktum var att direkt efter kristallnatten 10:de november 1938, då det torde vara tydligt för alla som ville se hur judarna behandlades i Tyskland, så avslogs 839 av 1748 ansökningar om inresa från Tyskland till Sverige månaderna efter Kristallnatten.

I Stockholm håller man på att ta initiativ till att utplacera så kallade "snubbelstenar" (Stolpersteine) med förebild från Berlin och Wien som i gatan markerar människor som deporterats till förintelseläger. Nu torde det inte finnas så många sådana personer i Uppsala, men i stället skulle man ju kunna minnas de som aldrig beviljades inresetillstånd hit, varav många senare gick under i förintelsen.

Med anledning av hur vi på olika sätt kan hjälpas åt att levandehålla minnet av förintelsen vill jag ställa följande fråga till Caroline Hoffstedt (S), ordförande i utbildningsnämnden och som kommunalråd ansvarig för kulturfrågor:

- På vilket sätt uppmärksammar Uppsalas skolor förintelsen, och utbildar eleverna utifrån det material som forum för Levande Historia tagit fram, och genom att bjuda in överlevande (eller ättlingar till överlevande) som erbjuder sig att berätta om sina upplevelser?
- Kan du tänka dig till att ta initiativ till fler minnesmärken i Uppsala som påminner kommunmedborgarna om de brott som skedde genom förintelsen, och även om den antisemitism (och förföljelse av andra folkgrupper) som under långa tider även präglat vårt land?

Uppsala 2017-02-21

Jonas Segersam (KD)
Kommunalråd

Interpellation om minnet av förintelsen

Sverige förskonades tack och lov från den ofattbara förintelsen som nazisterna genomförde under 30- och 40-talen i Europa. Förföljelserna mot främst judar hade föregåtts av pogromer och judehat över hela Europa under lång tid.

Förintelseprogrammet drabbade inte en avkrok av världen, utan våra civiliserade, europeiska grannländer, och de mekanismer som drev fram detta skulle lika gärna på olika sätt kunna drabba Sverige och Europa idag. Därför är det så viktigt att vi håller minnet av det som skedde vid liv, för att upprätthålla en ödmjukhet inför människans ofullkomlighet, och på olika sätt hindra att något liknande inträffar igen.

Göran Persson tog ett vällovligt initiativ att hålla minnet av förintelsen vid liv genom kampanjen "om detta må ni berätta" och genom att myndigheten Forum för levande historia inrättades. I Uppsala har förintelsen på olika sätt uppmärksammats, men vi behöver hjälpas åt för att hålla de olika satsningarna vid liv. Sedan den 27/1 (det var dagen Auschwitz-Birkenau befriades) av svenska regeringen (1999) och FN (2005) inrättades som minnesdagen för förintelsen har denna under många år uppmärksammats genom minnesgudstjänster i församlingen Livets Ord, och även de två senaste åren av Uppsala kommun genom en markering på UKK (i år förlades dock denna vid samma tidpunkt som det judiska sabbatsfirandet). Uppsala universitet anordnar utbildningar på området, och i Uppsala har det också genom en idé från en ättling till överlevande från förintelsen uppförts ett minnesmärke i Tullgarnsparken gestaltat av Ulla Viotti.

Även om Uppsala förskonats från förintelsen, så finns ändå obehagliga spår i vårt land. Det kanske mest framträdande är de överlevande som fortfarande är i livet, som bor i vår stad, och naturligtvis deras barn, barnbarn och barnbarnsbarn. Många människor med judisk bakgrund i Sverige har förlorat större delarna av sin släkt i förintelsen. Det finns också obehagliga minnen i Uppsala genom det rasbiologiska institutet, och genom det studentmöte som hölls i "bollhuset" vid svandammen där man med 548 röster mot 349 antog en resolution mot judisk invandring i Sverige. Faktum var att direkt efter kristallnatten 10:de november 1938, då det torde vara tydligt för alla som ville se hur judarna behandlades i Tyskland, så avslogs 839 av 1748 ansökningar om inresa från Tyskland till Sverige månaderna efter Kristallnatten.

I Stockholm håller man på att ta initiativ till att utplacera så kallade "snubbelstenar" (Stolpersteine) med förebild från Berlin och Wien som i gatan markerar människor som deporterats till förintelseläger. Nu torde det inte finnas så många sådana personer i Uppsala, men i stället skulle man ju kunna minnas de som aldrig beviljades inresetillstånd hit, varav många senare gick under i förintelsen.

Med anledning av hur vi på olika sätt kan hjälpas åt att levandehålla minnet av förintelsen vill jag ställa följande fråga till Caroline Hoffstedt (S), ordförande i utbildningsnämnden och som kommunalråd ansvarig för kulturfrågor:

- På vilket sätt uppmärksammar Uppsalas skolor förintelsen, och utbildar eleverna utifrån det material som forum för Levande Historia tagit fram, och genom att bjuda in överlevande (eller ättlingar till överlevande) som erbjuder sig att berätta om sina upplevelser?
- Kan du tänka dig till att ta initiativ till fler minnesmärken i Uppsala som påminner kommunmedborgarna om de brott som skedde genom förintelsen, och även om den antisemitism (och förföljelse av andra folkgrupper) som under långa tider även präglade vårt land?

Uppsala 2017-02-21

Jonas Segersam (KD)
Kommunalråd